

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) แบบ 2 กลุ่ม วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (Two Groups Pre-Post Test Design) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองต่อผลลัพธ์การจัดการด้วยตนเองในผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองและสภาวะอาการหายใจลำบาก กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่มารับบริการที่งานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลชลบุรี จังหวัดชลบุรี มีอายุอยู่ระหว่าง 50-80 ปี มีระดับความรุนแรงของโรคในระดับ 2-4 ตามการแบ่งระดับความรุนแรงของโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังของสมาคมโรคปอดแห่งสหรัฐอเมริกา มีประสบการณ์อาการหายใจลำบากหรือหอบเหนื่อยและไม่มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ยาในระยะ 1 เดือนที่ผ่านมา จำนวน 42 รายแบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 21 รายและกลุ่มทดลอง 21 ราย เก็บข้อมูลระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2547 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2547 ผลการวิจัยได้นำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยาย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ส่วนที่ 2 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองและคะแนนสภาวะอาการหายใจลำบากของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองและคะแนนสภาวะอาการหายใจลำบาก ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูล
p	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังใน
กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ข้อมูลที่ได้นำมาหาความถี่ และร้อยละของข้อมูลนำเสนอในตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง	
	$(n = 21)$		$(n = 21)$	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	20	95.2	20	95.2
หญิง	1	4.8	1	4.8
รวม	21	100.0	21	100.0
อายุ				
50-59 ปี	3	14.3	5	23.8
60-69 ปี	10	47.6	7	33.3
70-79 ปี	8	38.1	9	42.9
รวม	21	100.0	21	100.0
สถานภาพสมรส				
โสด	0	0.0	6	28.6
คู่	17	81.0	13	61.9
หม้าย/หย่า/แยก	4	19.0	2	9.5
รวม	21	100.0	21	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มควบคุม (n = 21)		กลุ่มทดลอง (n = 21)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา				
ไม่ได้รับการศึกษา	5	23.8	6	28.6
ประถมศึกษา	15	71.4	13	61.9
มัธยมศึกษา	1	4.8	2	9.5
รวม	21	100.0	21	100.0
การประกอบอาชีพ				
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	15	71.4	14	66.7
รับจ้าง	5	23.8	5	23.8
ค้าขาย	1	4.8	2	9.5
รวม	21	100.0	21	100.0
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน				
1-4,999 บาท	14	66.7	12	57.1
5,000-9,999 บาท	4	19.0	9	42.9
ตั้งแต่ 10,000 บาท	3	14.3	0	0.0
รวม	21	100.0	21	100.0
รายจ่ายของครอบครัวต่อเดือน				
1-4,999 บาท	14	66.7	13	61.9
5,000-9,999 บาท	6	28.6	6	28.6
ตั้งแต่ 10,000 บาท	1	4.8	2	9.5
รวม	21	100.0	21	100.0
ความพอเพียงของรายได้กับรายจ่าย				
ไม่พอเพียง	8	38.1	9	42.9
พอเพียง	13	61.9	12	57.1
รวม	21	100.0	21	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มควบคุม (n = 21)		กลุ่มทดลอง (n = 21)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สิทธิในการรักษา				
เบิกต้นสังกัด	11	52.4	6	28.6
บัตรประกันสุขภาพ	10	47.6	15	71.4
รวม	21	100.0	21	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังในกลุ่มควบคุม จำนวน 21 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 60-69 ปี สถานภาพสมรสคู่ การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ไม่ได้ประกอบอาชีพ รายได้ของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 1-4,999 บาท รายจ่ายของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 1- 4,999 บาท มีความพอเพียงของรายได้กับรายจ่าย และใช้สิทธิเบิกต้นสังกัดในการรักษา คิดเป็นร้อยละ 95.2, 41.6, 81.0, 71.4, 71.4, 66.7, 66.7, 61.9 และ 52.4 ตามลำดับ

ผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังในกลุ่มทดลอง จำนวน 21 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 70-79 ปี สถานภาพสมรสคู่ การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ไม่ได้ประกอบอาชีพ รายได้ของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 1-4,999 บาท รายจ่ายของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 1- 4,999 บาท มีความพอเพียงของรายได้กับรายจ่าย และใช้สิทธิบัตรประกันสุขภาพในการรักษา คิดเป็นร้อยละ 95.2, 42.9, 61.9, 61.9, 66.7, 57.1, 61.9, 57.1 และ 71.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลการเจ็บป่วยของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ข้อมูลการเจ็บป่วย	กลุ่มควบคุม (n = 21)		กลุ่มทดลอง (n = 21)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประวัติการสูบบุหรี่				
ไม่เคยสูบ	3	14.3	1	4.8
เคยสูบ	18	85.7	20	95.2
ระยะเวลาการสูบบุหรี่ของผู้ที่เคยสูบบุหรี่	(n = 18)		(n = 20)	
1-9 ปี	2	11.1	5	25.0
10-19 ปี	2	11.1	2	10.0
20-29 ปี	2	11.1	5	25.0
ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป	12	66.7	8	40.0
การสูบบุหรี่ในปัจจุบัน	(n = 18)		(n = 20)	
ไม่สูบบุหรี่	18	100.0	19	95.0
สูบบุหรี่	0	0.0	1	5.0
ระยะเวลาที่เลิกบุหรี่ของผู้ที่เคยสูบบุหรี่	(n = 18)		(n = 20)	
1-5 ปี	9	50.0	8	42.1
6-10 ปี	1	5.6	2	10.5
11-15 ปี	4	22.2	1	5.3
ตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป	4	22.2	8	42.1
เหตุผลที่เลิกสูบบุหรี่	(n = 18)		(n = 20)	
ไม่มีเหตุผล	5	27.8	5	26.3
แพทย์บอกให้เลิก	4	22.2	5	26.3
เจ็บป่วย	5	27.8	4	21.1
บุหรี่ราคาแพง	4	22.2	5	26.3

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลการเจ็บป่วย	กลุ่มควบคุม (n = 21)		กลุ่มทดลอง (n = 21)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริมาณการสูบบุหรี่ในปัจจุบัน	(n = 0)		(n = 1)	
1-10 มวนต่อวัน	0	0.0	0	0.0
11-20 มวนต่อวัน	0	0.0	0	0.0
มากกว่า 20 มวนต่อวัน	0	0.0	1	100.0
เหตุผลที่ยังไม่เลิกสูบบุหรี่	(n = 0)		(n = 1)	
ไม่มีเหตุผล	0	0.0	0	0.0
ถ้าเลิกกลัวเสียชีวิต	0	0.0	1	100.0
ระยะเวลาที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง				
1-5 ปี	18	85.7	10	47.6
6-10 ปี	2	9.5	8	38.1
11-15 ปี	1	4.8	3	14.3
ระยะเวลาที่มีอาการหายใจลำบาก				
1-5 ปี	20	95.2	13	61.9
6-10 ปี	1	4.8	6	28.6
11-15 ปี	0	0.0	2	9.5
ความถี่ของการเกิดอาการหายใจลำบาก				
1-5 ครั้งต่อเดือน	5	23.8	0	0.0
6-10 ครั้งต่อเดือน	7	33.3	9	42.9
11-15 ครั้งต่อเดือน	2	9.5	5	23.8
16-20 ครั้งต่อเดือน	4	19.0	5	23.8
มากกว่า 20 ครั้งต่อเดือน	3	14.3	2	9.5

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลการเจ็บป่วย	กลุ่มควบคุม (n = 21)		กลุ่มทดลอง (n = 21)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การมาตรวจนอกเหนือแพทย์นัดใน 1 เดือนที่ผ่านมา				
ไม่มี	17	81.0	20	95.2
มี	4	19.0	1	4.8
จำนวนครั้งการมาตรวจนอกเหนือแพทย์นัดใน 1 เดือนที่ผ่านมา	(n = 4)		(n = 1)	
1 ครั้ง	1	25.0	1	100.0
2 ครั้ง	1	25.0	0	0.0
3 ครั้ง	1	25.0	0	0.0
มากกว่า 3 ครั้ง	1	25.0	0	0.0
การเข้ารับการรักษานในโรงพยาบาลด้วยอาการหายใจลำบาก				
ไม่เคย	13	61.9	15	71.4
เคย	8	38.1	6	28.6
สาเหตุที่เกิดอาการหายใจลำบากจนต้องเข้ารับการรักษานในโรงพยาบาล	(n = 8)		(n = 6)	
ไม่ทราบสาเหตุ	3	37.5	4	66.7
ไข้	2	25.0	0	0.0
แพ้อากาศ	3	37.5	2	33.3
การได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง				
ไม่เคย	8	38.1	7	33.3
เคย	13	61.9	14	66.7

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลการเจ็บป่วย	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง	
	(n = 21)		(n = 21)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง	(n = 13)		(n = 14)	
แพทย์/พยาบาล/ทีมสุขภาพ	9	69.2	10	71.4
โทรทัศน์/สื่อต่างๆ	4	30.8	4	28.6

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังในกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่มีประวัติเคยสูบบุหรี่ ระยะเวลาที่เคยสูบบุหรี่ของผู้ที่เคยสูบบุหรี่ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ในปัจจุบันไม่สูบบุหรี่ ระยะเวลาที่เลิกบุหรี่ของผู้ที่เคยสูบบุหรี่อยู่ในช่วง 1-5 ปี เหตุผลที่เลิกสูบบุหรี่ไม่มีเหตุผลและเจ็บป่วย ระยะเวลาที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังอยู่ในช่วง 1-5 ปี ระยะเวลาที่มีอาการหายใจลำบากอยู่ในช่วง 1-5 ปี ความถี่ของการเกิดอาการหายใจลำบากอยู่ในช่วง 6-10 ครั้งต่อเดือน ไม่มีการมาตรวจนอกเหนือจากที่แพทย์นัดในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา ไม่เคยเข้ารับการรักษานในโรงพยาบาลด้วยอาการหายใจลำบากในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง โดยได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังจากแพทย์/พยาบาล/ทีมสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 85.7, 66.7, 100.0, 50.0, 27.8, 85.7, 95.2, 33.3, 81.0, 61.9, 61.9 และ 69.2 ตามลำดับ

ผู้ที่เป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังในกลุ่มทดลอง ส่วนใหญ่มีประวัติเคยสูบบุหรี่ ระยะเวลาที่เคยสูบบุหรี่ของผู้ที่เคยสูบบุหรี่ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ในปัจจุบันไม่สูบบุหรี่ ระยะเวลาที่เลิกบุหรี่ของผู้ที่เคยสูบบุหรี่อยู่ในช่วง 1-5 ปีและตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป เหตุผลที่เลิกสูบบุหรี่ไม่มีเหตุผล แพทย์บอกให้เลิกและบุหรี่ราคาแพง ระยะเวลาที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังอยู่ในช่วง 1-5 ปี ระยะเวลาที่มีอาการหายใจลำบากอยู่ในช่วง 1-5 ปี ความถี่ของการเกิดอาการหายใจลำบากอยู่ในช่วง 6-10 ครั้งต่อเดือน ไม่มีการมาตรวจนอกเหนือจากที่แพทย์นัดในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา ไม่เคยเข้ารับการรักษานในโรงพยาบาลด้วยอาการหายใจลำบากในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง โดยได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังจากแพทย์/พยาบาล/ทีมสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 95.2, 40.0, 95.0, 42.1, 26.3, 47.6, 61.9, 42.9, 95.2, 71.4, 66.7 และ 71.4 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองและคะแนนสภาวะอาการหายใจลำบากของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง

ความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง จำแนกรายด้านของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง นำเสนอด้วย ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3 และตารางที่ 4 ตามลำดับ ส่วนสภาวะอาการหายใจลำบากของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง นำเสนอด้วย ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 3 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง จำแนกรายด้านของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนได้รับโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง

ความสามารถในการจัดการภาวะหายใจ ลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง		ช่วงคะแนน		กลุ่มควบคุม (n = 21)		กลุ่มทดลอง (n = 21)	
				$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ความสามารถในการจัดการภาวะหายใจ ลำบากเรื้อรังด้วยตนเองโดยรวม		1-300		155.48	22.84	157.81	18.92
ด้านการส่งเสริมสุขภาพ		1-100		34.10	5.48	32.86	4.62
ด้านการป้องกันการเกิดอาการหายใจ ลำบาก		1-150		80.05	10.96	82.05	10.49
ด้านการควบคุมอาการหายใจลำบาก		1-90		41.03	6.87	42.90	3.81

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง ก่อนได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองโดยรวม 155.48 (SD=22.84)

ด้านการส่งเสริมสุขภาพ 34.10 ($SD=5.48$) ด้านการป้องกันการเกิดอาการหายใจลำบาก 80.05 ($SD=10.96$) และด้านการควบคุมอาการหายใจลำบาก 41.03 ($SD=6.87$) ตามลำดับ กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง ก่อนได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองโดยรวม 157.81 ($SD=18.92$) ด้านการส่งเสริมสุขภาพ 32.86 ($SD=4.62$) ด้านการป้องกันการเกิดอาการหายใจลำบาก 82.05 ($SD=10.49$) และด้านการควบคุมอาการหายใจลำบาก 42.90 ($SD=3.81$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง จำแนกรายด้านของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง หลังได้รับโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง

ความสามารถในการจัดการภาวะหายใจ ลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง	ช่วงคะแนน	กลุ่มควบคุม ($n = 21$)		กลุ่มทดลอง ($n = 21$)	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ความสามารถในการจัดการภาวะหายใจ ลำบากเรื้อรังด้วยตนเองโดยรวม	1-300	160.62	19.48	239.00	13.63
ด้านการส่งเสริมสุขภาพ	1-100	33.33	5.91	48.19	4.94
ด้านการป้องกันการเกิดอาการหายใจ ลำบาก	1-150	83.19	6.28	124.52	3.94
ด้านการควบคุมอาการหายใจลำบาก	1- 90	44.10	7.29	66.29	4.75

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง หลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองโดยรวม 160.62 ($SD=19.48$) ด้านการส่งเสริมสุขภาพ 33.33($SD=5.91$) ด้านการป้องกันการเกิดอาการหายใจลำบาก 83.19($SD=6.28$) และด้านการควบคุมอาการหายใจลำบาก 44.10($SD=7.29$) ตามลำดับ กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง หลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรัง

ด้วยตนเองโดยรวม 239.00 ($SD=13.63$) ด้านการส่งเสริมสุขภาพ 48.19 ($SD=4.94$) ด้านการป้องกันการเกิดอาการหายใจลำบาก 124.52 ($SD=3.94$) และด้านการควบคุมอาการหายใจลำบาก 66.29 ($SD=4.75$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสถานะอาการหายใจลำบากของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง

สถานะอาการหายใจลำบาก	ช่วงคะแนน	กลุ่มควบคุม ($n = 21$)		กลุ่มทดลอง ($n = 21$)	
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ก่อนการทดลอง	0-100	45.24	14.36	51.43	10.62
หลังการทดลอง	0-100	50.95	8.31	37.62	8.89

จากตารางที่ 5 พบว่ากลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสถานะอาการหายใจลำบาก ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง 45.24 ($SD=14.36$) และ 50.95 ($SD=8.31$) ตามลำดับ กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสถานะอาการหายใจลำบาก ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง 51.43 ($SD=10.62$) และ 37.62 ($SD=8.89$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองและคะแนนสถานะอาการหายใจลำบาก ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง

ก่อนทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากประชากรทั้ง 2 กลุ่มมีการแจกแจงปกติ และความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน หลังจากนั้นจึงวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองและคะแนนสถานะอาการหายใจลำบากของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง

ความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองและสถานะอาการหายใจลำบากของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับ โปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองนำเสนอด้วยค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 6 และตารางที่ 7 ตามลำดับ ส่วนความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองและสถานะอาการหายใจลำบากระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับ โปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองนำเสนอด้วยค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 8 และตารางที่ 9 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองและคะแนนสถานะอาการหายใจลำบาก ภายในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังได้รับ โปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง ด้วย Paired T-Test

กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
	$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>			
ความสามารถในการจัดการภาวะ หายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง	155.48	22.84	160.62	19.48	-1.458	20	.160
สถานะอาการหายใจลำบาก	45.24	14.63	50.29	8.31	-1.638	20	.117

$p < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังได้รับ โปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองไม่มีความแตกต่างกัน ($t_{20} = -1.458, p = .160$) คะแนนเฉลี่ยของสถานะอาการหายใจลำบากของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังได้รับ โปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองไม่มีความแตกต่างกัน ($t_{20} = -1.638, p = .117$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ความแตกต่างของความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองและ
คะแนนสภาวะอาการหายใจลำบาก ภายในกลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการ
ส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองด้วย Paired T-Test

กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
	$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>			
ความสามารถในการจัดการภาวะ หายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง	157.81	18.92	239.00	13.63	-16.681	20	.000
สภาวะอาการหายใจลำบาก	51.43	10.62	37.26	8.86	5.666	20	.000

p<.05

จากตารางที่ 7 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{20} = -16.681, p = .000$) คะแนนเฉลี่ยของสภาวะอาการหายใจลำบากของกลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{20} = 5.666, p = .000$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วย
ตนเอง และคะแนนสภาวะอาการหายใจลำบาก ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
ก่อนได้รับการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง
ด้วย T-Test for Independent Sample

ก่อนการทดลอง	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
	<i>(n = 21)</i>		<i>(n = 21)</i>				
	$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>			
ความสามารถในการจัดการภาวะ หายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง	155.48	22.84	157.81	18.92	-.360	40	.720
สภาวะอาการหายใจลำบาก	45.24	14.63	50.29	8.31	.107	40	.915

p<.05

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองไม่มีความแตกต่างกัน ($t_{40} = -.360, p = .720$) และคะแนนเฉลี่ยสภาวะอาการหายใจลำบาก ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองไม่มีความแตกต่างกัน ($t_{40} = .107, p = .915$) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง และคะแนนสภาวะอาการหายใจลำบาก ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง หลังได้รับการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง ด้วย Paired T-Test

หลังการทดลอง	กลุ่มควบคุม ($n = 21$)		กลุ่มทดลอง ($n = 21$)		t	df	p
	$\bar{d}$	SD	$\bar{d}$	SD			
ความสามารถในการจัดการภาวะ หายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเอง	6.19	15.26	81.19	4.87	-12.717	40	.000
สภาวะอาการหายใจลำบาก	5.71	15.99	-13.81	11.17	4.587	40	.000

$p < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง หลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{40} = -12.717, p = .000$) และคะแนนเฉลี่ยสภาวะอาการหายใจลำบากระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง หลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถในการจัดการภาวะหายใจลำบากเรื้อรังด้วยตนเองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{40} = 4.587, p = .000$) ตามลำดับ